



UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

**Strasburg, 18 kwietnia 2018 r.
(OR. en)**

**2016/0149 (COD)
LEX 1800**

**PE-CONS 69/1/17
REV 1**

**POSTES 28
TELECOM 369
MI 974
COMPET 884
DIGIT 285
CONSOM 403
CODEC 2106**

**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
W SPRAWIE TRANSGRANICZNYCH USŁUG DORĘCZANIA PACZEK**

**ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO i RADY (UE) 2018/...**

z dnia 18 kwietnia 2018 r.

w sprawie transgranicznych usług doręczania paczek

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI i RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²,

¹ Dz.U. C 34 z 2.2.2017, s. 106.

² Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2018 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 12 kwietnia 2018 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Opłaty pobierane od podmiotów nadających niewielkie ilości transgranicznych paczek i innych przesyłek pocztowych, zwłaszcza od małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) i osób fizycznych, są nadal stosunkowo wysokie. Ma to bezpośredni negatywny wpływ na użytkowników korzystających z transgranicznych usług doręczania paczek, zwłaszcza w odniesieniu do handlu elektronicznego.
- (2) W art. 14 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) podkreśla się miejsce, jakie usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, takie jak usługi pocztowe, zajmują wśród wspólnych wartości Unii, jak również ich znaczenie we wspieraniu jej spójności społecznej i terytorialnej. Stwierdza się w nim również, że należy zapewnić, aby usługi te funkcjonowały na podstawie zasad i na warunkach, które pozwolą im wypełniać ich zadania.
- (3) W protokole nr 26 w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym, załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do TFUE, podkreślono ponadto, że wspólne wartości Unii w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 14 TFUE obejmują różnice w potrzebach i preferencjach odbiorców mogące wynikać z odmiennej sytuacji geograficznej, społecznej lub kulturowej, a także wysoki poziom jakości, bezpieczeństwa i przystępności cenowej, równe traktowanie oraz propagowanie powszechnego dostępu i praw odbiorców.
- (4) Art. 169 ust. 1 oraz art. 169 ust. 2 lit. a) TFUE stanowią, że Unia ma przyczyniać się do osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony konsumentów poprzez środki, które przyjmuje na podstawie art. 114 TFUE.

- (5) Istnieją zasadnicze różnice pomiędzy państwami członkowskimi, jeżeli chodzi o kompetencje krajowych organów regulacyjnych w zakresie monitorowania rynku i nadzoru regulacyjnego nad operatorami świadczącymi usługi doręczania paczek. Przykładowo, niektóre organy mogą z powodzeniem wymagać od operatorów podania stosownych informacji o cenach. Występowanie takich różnic zostało potwierdzone we wspólnej opinii sporządzonej przez Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej i Europejską Grupę Regulacji Rynku Usług Pocztowych, w której ustalono, że krajowe organy regulacyjne potrzebują odpowiednich kompetencji regulacyjnych do podejmowania działań, jednak nie we wszystkich państwach członkowskich takie kompetencje posiadają. Różnice te powodują dodatkowe obciążenia administracyjne i koszty związane z przestrzeganiem przepisów przez operatorów świadczących usługi doręczania paczek, którzy prowadzą działalność transgraniczną. Różnice te stanowią zatem przeszkodę dla transgranicznego świadczenia usług doręczania paczek, a tym samym wywierają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (6) Ze względu na międzynarodowy charakter sektora pocztowego i sektora doręczania paczek duże znaczenie ma dalszy rozwój europejskich i międzynarodowych norm technicznych w celu przyniesienia korzyści użytkownikom i środowisku, a także w celu stworzenia przedsiębiorstwom szerszych możliwości rynkowych. Ponadto użytkownicy często informują o problemach z jakością usług, jakie wystąpiły przy okazji wysyłania, odbierania lub odsyłania paczek międzynarodowych. Istnieje zatem potrzeba dalszej poprawy – w równym stopniu – norm jakości usług, jak i interoperacyjności transgranicznych usług doręczania paczek. Obu tym zagadnieniom powinno się nadawać w jeszcze większym stopniu priorytet zgodnie z dyrektywą 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady¹, między innymi za pośrednictwem Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN). Potrzebne są również dalsze postępy w zakresie podnoszenia wydajności usług, co powinno uwzględniać w szczególności interesy użytkowników.

¹ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju wewnętrznego rynku usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. L 15 z 21.1.1998, s. 14).

- (7) Normalizacja usług pocztowych oraz poprawa jakości usług w myśl dyrektywy 97/67/WE należą do strategicznych priorytetów Unii i procesy te należy kontynuować. Normalizacja techniczna jest niezbędna do promowania interoperacyjności pomiędzy sieciami krajowymi oraz do istnienia efektywnych usług powszechnych. W sierpniu 2016 r. Komisja skierowała do CEN czwarty wniosek o normalizację w celu sporządzenia programu prac i przedstawienia sprawozdania końcowego w sierpniu 2020 r.¹. Ten program prac powinien w szczególności uwzględniać interesy użytkowników, aspekty środowiskowe i skuteczność oraz przyczyniać się do promowania stworzenia jednolitego rynku cyfrowego Unii.
- (8) Rynek transgranicznych usług doręczania paczek jest zróżnicowany, złożony i konkurencyjny, a różni operatorzy oferują różne usługi i ceny w zależności od masy, rozmiaru i kształtu nadawanych paczek, jak również od miejsca ich przeznaczenia, elementów stanowiących wartość dodaną, takich jak systemy śledzenia przesyłek, oraz od liczby nadawanych paczek. W niektórych państwach członkowskich operatorzy świadczący usługę powszechną nie posiadają większościowego udziału w rynku usług doręczania paczek. Wobec tej różnorodności trudno jest konsumentom i użytkownikom porównywać usługi doręczania paczek oferowane przez różnych operatorów pod względem jakości i cen, ponieważ często nie wiedzą oni o istnieniu możliwości wyboru podobnych usług doręczania paczek w transgranicznym handlu online. Należy ułatwić – w szczególności MŚP i osobom fizycznym – dostęp do stosownych informacji. Ponadto małe i średnie przedsiębiorstwa handlowe uznały kwestie związane z dostawą za przeszkodę w sprzedaży transgranicznej.

¹ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 1 sierpnia 2016 r. w sprawie wniosku o normalizację skierowanego do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego w sprawie usług pocztowych i poprawy jakości usług w myśl dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r.

- (9) Aby usprawnić transgraniczne usługi doręczania paczek, w szczególności dla osób fizycznych oraz mikroprzedsiębiorstw i małych przedsiębiorstw, w tym na oddalonych lub słabo zaludnionych obszarach, a także dla osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej możliwości poruszania się, konieczna jest poprawa dostępu do publicznych cenników opłat za ograniczony zestaw transgranicznych usług doręczania paczek oraz zwiększenie przejrzystości tych cenników. Poprawa przejrzystości i ułatwienie porównywalności cen transgranicznych usług doręczania paczek w całej Unii powinny sprzyjać zmniejszeniu nadmiernych różnic w stawkach opłat, w tym, w razie potrzeby, nieuzasadnionych różnic w stawkach opłat za usługi krajowe i transgraniczne.
- (10) Usługi doręczania pojedynczych paczek są częścią usługi powszechnej w każdym państwie członkowskim i są również usługami, z których najczęściej korzystają osoby fizyczne i małe przedsiębiorstwa. Poprawa przejrzystości i przystępności cen jednostkowych jest konieczna dla dalszego rozwoju handlu elektronicznego.
- (11) Wiele przedsiębiorstw, które prowadzą, prowadziły lub próbowały prowadzić sprzedaż przez internet, uważa, że wysokie koszty doręczania oraz kosztowne procesy obsługi skarg i gwarancji stanowią problem. Należy podjąć dodatkowe działania, w szczególności w celu zadbania o to, by MŚP i osoby fizyczne na obszarach oddalonych korzystały w pełni ze sprawnych i dostępnych transgranicznych usług doręczania paczek i w celu zapewnienia, aby usługi te świadczone były po przystępnych cenach.
- (12) Pojęcie „operatorów świadczących usługę powszechną” odnosi się do operatorów pocztowych, którzy świadczą powszechną usługę pocztową lub części tej usługi w konkretnym państwie członkowskim. Operatorzy świadczący usługę powszechną, którzy prowadzą działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim, powinni zostać sklasyfikowani jako operatorzy świadczący usługę powszechną tylko w tych państwach członkowskich, w których świadczą powszechną usługę pocztową.

- (13) Usługi pocztowe są obecnie uregulowane w dyrektywie 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. W dyrektywie tej ustanowiono wspólne reguły dotyczące świadczenia usług pocztowych i powszechnej usługi pocztowej w Unii. Dyrektywa skupia się przede wszystkim na krajowych usługach powszechnych i nie zajmuje się nadzorem regulacyjnym nad operatorami świadczącymi usługi doręczania paczek. Przestrzegania określonych w tej dyrektywie minimalnych wymogów dotyczących usługi powszechnej dopilnowują krajowe organy regulacyjne wyznaczone przez państwa członkowskie. Niniejsze rozporządzenie uzupełnia zatem przepisy dyrektywy 97/67/WE w odniesieniu do transgranicznych usług doręczania paczek. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie naruszają praw i gwarancji ustanowionych w dyrektywie 97/67/WE, a zwłaszcza ciągłości świadczenia powszechnej usługi pocztowej na rzecz użytkowników.
- (14) Niniejsze rozporządzenie nie zmienia definicji przesyłki pocztowej zawartej w art. 2 pkt 6 dyrektywy 97/67/WE ani opartych na niej definicji zawartych w prawie krajowym.
- (15) Około 80 % zaadresowanych paczek generowanych przez handel elektroniczny stanowią obecnie paczki o masie poniżej dwóch kilogramów i często są one przetwarzane w strumieniu przesyłek listowych. Brak jest informacji o masie paczek dostarczanych innymi sposobami. Ważne jest, aby te lżejsze przesyłki zostały objęte niniejszym rozporządzeniem.

- (16) Do celu wdrożenia niniejszego rozporządzenia należy opracować jasne definicje paczek, usług doręczania paczek i operatorów świadczących usługi doręczania paczek, a także określić, jakie przesyłki pocztowe są objęte tymi definicjami. Przyjmuje się, że przesyłki pocztowe o grubości powyżej 20 mm zawierają towary inne niż przesyłki z korespondencją, niezależnie od tego czy są obsługiwane przez operatora świadczącego usługę powszechną. Przesyłki pocztowe składające się tylko z korespondencji nie powinny wchodzić w zakres usług doręczania paczek. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem obejmować, zgodnie z utrwaloną praktyką, paczki zawierające towary, niezależnie od tego czy posiadają one wartość handlową, o masie do 31,5 kg, gdyż cięższe przesyłki nie mogą być obsługiwane przez przeciętną osobę fizyczną bez użycia urządzeń mechanicznych, a działalność ta należy do sektora transportu towarów i logistyki.
- (17) Operatorzy świadczący usługi doręczania paczek przy zastosowaniu alternatywnych modeli biznesowych, na przykład korzystający z gospodarki współpracy i platform handlu elektronicznego, powinni podlegać niniejszemu rozporządzeniu, jeżeli świadczą usługi stanowiące co najmniej jeden z etapów w łańcuchu dostaw pocztowych. Przyjmowanie, sortowanie i doręczanie, w tym usługi odbioru paczek, należy uznawać za usługi doręczania paczek, również kiedy czynności te wykonują operatorzy świadczący usługi ekspresowe i kurierskie oraz zajmujący się konsolidacją przesyłek zgodnie z obecną praktyką. Sam transport, który nie jest prowadzony w powiązaniu z żadnym z tych etapów, nie powinien wchodzić w zakres usług doręczania paczek, również kiedy realizują go podwykonawcy, zarówno w ramach alternatywnych modeli biznesowych, jak i poza nimi, ponieważ w tym przypadku należy założyć, że działalność ta należy do sektora transportu, chyba że dane przedsiębiorstwo albo jedna z jego jednostek zależnych lub jedno z powiązanych z nim przedsiębiorstw jest z innych względów objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

- (18) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zastosowania do przedsiębiorstw mających siedzibę tylko w jednym państwie członkowskim i korzystających z krajowych wewnętrznych sieci doręczania paczek wyłącznie w celu realizacji zamówień na doręczanie towarów sprzedawanych przez siebie na mocy umów sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE¹. Przepisami niniejszego rozporządzenia powinny zostać objęte przedsiębiorstwa korzystające z krajowych wewnętrznych sieci doręczania paczek również w celu doręczania towarów sprzedawanych przez strony trzecie.
- (19) Należy określić minimalny zestaw informacji poufnych, które powinny być przekazywane krajowym organom regulacyjnym, i procedury, dzięki którym organy te dopilnowują przestrzegania handlowego charakteru działalności operatorów krajowych, a także stworzyć bezpieczne kanały przekazywania tych informacji.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 64).

- (20) Do celów statystycznych jest niezbędnym, aby krajowe organy regulacyjne posiadały wiedzę i informacje na temat operatorów świadczących usługi doręczania paczek, którzy działają na rynku w oparciu o odpowiednie procedury udzielania zezwoleń lub inne wymogi prawne. Ze względu na pracochłonny charakter sektora oraz aby ograniczyć obciążenia administracyjne dla małych operatorów świadczących usługi doręczania paczek, którzy działają tylko na rynku krajowym lub regionalnym, należy zastosować próg poniżej 50 osób, oparty na liczbie osób zatrudnionych przez operatora w poprzednim roku kalendarzowym i uczestniczących w świadczeniu usług doręczania paczek w państwie członkowskim, w którym operator prowadzi działalność, chyba że prowadzi ją w więcej niż jednym państwie członkowskim. Ta wartość progowa jest zgodna z zaleceniem Komisji 2003/361/WE¹, odzwierciedla pracochłonny charakter sektora oraz obejmuje większość rynku usług doręczania paczek, szczególnie w państwach o niskim poziomie przepływu paczek. Próg ten powinien obejmować w szczególności osoby uczestniczące w świadczeniu usług doręczania paczek, takie jak pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze godzin, w niepełnym wymiarze godzin, pracownicy tymczasowi i samozatrudnieni pracujący dla operatora świadczącego usługi doręczania paczek. Podziały ukazujące liczbę osób posiadających określony status zatrudnienia powinny być zgodne z prawem krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego. W celu zwiększenia przejrzystości opłat transgranicznych i rynku jako całości w niektórych przypadkach krajowy organ regulacyjny, uwzględniając specyfikę danego państwa członkowskiego, powinien mieć możliwość obniżenia progu do 25 osób lub zwrócenia się do operatora świadczącego transgraniczne usługi doręczania paczek o ujęcie w progu pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz pracowników tymczasowych i osoby prowadzące działalność na własny rachunek pracujące dla jego podwykonawców.

¹ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

- (21) Przekazywanie krajowemu organowi regulacyjnemu danych dotyczących liczby osób pracujących dla operatora świadczącego usługi doręczania paczek powinno odbywać się zgodnie z obowiązującymi praktykami sprawozdawczymi przedsiębiorstwa dotyczącymi informacji statystycznych. Jest to ważne w celu zapewnienia porównywalności danych, przy jednoczesnym utrzymaniu na minimalnym poziomie obciążenia administracyjnego dla operatorów.
- (22) Miejsce prowadzenia działalności przez operatora należy ustalać zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W przypadkach gdy usługodawca prowadzi działalność w kilku miejscach, istotne jest ustalenie, z którego z nich dana usługa jest faktycznie świadczona.
- (23) Informacje dotyczące cech usług doręczania paczek przekazywane krajowemu organowi regulacyjnemu powinny obejmować poszczególne etapy w łańcuchu doręczania przesyłek pocztowych (przyjmowanie, sortowanie, przemieszczanie i doręczanie) realizowane przez danego operatora, oraz informacje, czy usługi wchodzą w zakres obowiązku świadczenia usługi powszechnej, czy też są wyłączone z tego zakresu, jaki jest zakres terytorialny usługi (regionalny, krajowy, transgraniczny), a także czy oferowana jest wartość dodana.

- (24) Wykaz przesyłek pocztowych objętych środkami dotyczącymi przejrzystości cen powinien być ograniczony, by ułatwić porównywalność i zmniejszyć do minimum obciążenia administracyjne nakładane na operatorów świadczących transgraniczne usługi doręczania paczek i na krajowe organy regulacyjne. Aby zapewnić porównywalność w całej Unii, do wykazu należy włączyć przesyłki zwykłe i polecone, gdyż stanowią one podstawę obowiązku świadczenia usługi powszechnej, a ze względu na znaczenie funkcji identyfikacji i śledzenia przesyłek dla handlu elektronicznego, w wykazie należy również uwzględnić ceny paczek z opcją identyfikacji i śledzenia oraz ceny paczek poleconych, niezależnie od tego, czy stanowią one element obowiązku świadczenia usługi powszechnej. Należy skupić się na lżejszych przesyłkach, które stanowią większość przesyłek dostarczanych przez operatorów świadczących usługi doręczania paczek, a także na cenach przesyłek pocztowych o grubości przekraczającej 20 mm, które są przetwarzane w strumieniu przesyłek listowych. Należy uwzględnić wyłącznie ceny jednostkowe, gdyż są to ceny, które płacą nadawcy wysyłający najmniejsze ilości przesyłek. Przesyłki pocztowe, o których mowa, powinny zostać jasno określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie nie zobowiązuje operatorów świadczących transgraniczne usługi doręczania paczek do oferowania usługi doręczania wszystkich przesyłek pocztowych wymienionych w załączniku. W celu zapewnienia dokładności informacji o stawkach opłat, informacje te powinny pochodzić od samych operatorów świadczących transgraniczne usługi doręczania paczek. Stawki te powinny być publikowane przez Komisję na specjalnej stronie internetowej o neutralnym i niekomercyjnym charakterze.

- (25) Krajowe organy regulacyjne, prowadząc obiektywną ocenę transgranicznych stawek opłat, które ich zdaniem należy poddać ocenie, powinny opierać się na takich elementach, jak: stawki krajowe i wszelkie inne istotne stawki opłat za porównywalne usługi doręczania paczek w państwie członkowskim nadania i w państwie członkowskim przeznaczenia; zastosowanie jednolitej stawki opłat do co najmniej dwóch państw członkowskich; wielkość dwustronnych obrotów, szczególne koszty transportu lub obsługi; inne stosowne koszty i normy jakości usług; oraz, o ile to możliwe bez nieproporcjonalnych obciążeń, potencjalny wpływ obowiązujących transgranicznych stawek opłat na osoby fizyczne oraz MŚP korzystające z tych usług, w tym na oddalonych lub słabo zaludnionych obszarach, oraz na indywidualnych użytkowników będących osobami niepełnosprawnymi lub osobami o ograniczonej możliwości poruszania się. Te wspólne elementy można uzupełnić dodatkowymi elementami o szczególnym znaczeniu dla wyjaśnienia danych stawek opłat, np. czy stawki opłat podlegają konkretnej regulacji cen na podstawie przepisów krajowych lub czy stwierdzono nadużywanie pozycji dominującej na rynku w rozumieniu obowiązującego prawa. Ponadto aby zmniejszyć obciążenie administracyjne nakładane na krajowe organy regulacyjne i operatorów świadczących usługi doręczania paczek objętych obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej oraz zgodnie z zasadą proporcjonalności, krajowe organy regulacyjne, decydując o tym, które transgraniczne stawki opłat muszą zostać poddane ocenie, mogą opierać się na obiektywnym mechanizmie filtrującym przed oceną.

- (26) Jednolite stawki opłat za transgraniczne doręczanie paczek do dwóch lub więcej państw członkowskich mogą mieć znaczenie dla ochrony spójności regionalnej i społecznej. w tym względzie należy wziąć pod uwagę konieczność promowania handlu elektronicznego oraz zapewnienia obszarom oddalonym lub słabo zaludnionym nowych możliwości uczestniczenia w handlu online i napędzania ich gospodarki regionalnej.
- (27) Znaczne różnice między krajowymi i zagranicznymi stawkami opłat za transgraniczne usługi doręczania paczek powinny być uzasadnione w oparciu o obiektywne kryteria, takie jak szczególne koszty transportu czy obsługi lub inne istotne koszty. W celu przeprowadzenia oceny konieczne może być gromadzenie dowodów przez krajowy organ regulacyjny. Dowody te należy przekazać krajowemu organowi regulacyjnemu na jego żądanie wraz z uzasadnieniem stawek opłat, które są poddawane ocenie.
- (28) W celu zapewnienia przejrzystości w całej Unii Komisja powinna publikować nieopatrzoną klauzulą poufności wersję oceny przedłożonej przez każdy krajowy organ regulacyjny.
- (29) W celu ograniczenia obciążeń administracyjnych operatorzy świadczący usługi doręczania paczek, krajowe organy regulacyjne i Komisja powinny przekazywać dane w formie elektronicznej, a w szczególności powinny umożliwić korzystanie z podpisów elektronicznych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014¹.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

- (30) Ze względu na szybkie zmiany zachodzące na rynkach usług doręczania paczek Komisja powinna ponownie ocenić efektywność i skuteczność niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem rozwoju handlu elektronicznego, oraz powinna regularnie składać sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W stosownych przypadkach sprawozdaniom tym powinny towarzyszyć wnioski ustawodawcze dotyczące przeglądu, skierowane do Parlament Europejskiego i Rady. Sprawozdania te należy sporządzać we współpracy z wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, w tym z Europejskim Komitetem Dialogu Społecznego w sektorze pocztowym.
- (31) Komisja powinna wykorzystywać cenne uwagi Europejskiej Grupy Regulacji Rynku Usług Poczтовых, w której skład wchodzi przedstawiciele krajowych organów regulacyjnych.
- (32) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w zakresie określenia wzoru formularza do celów przekazywania takich informacji krajowym organom regulacyjnym przez operatorów świadczących usługi doręczania paczek. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.
- (33) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej oraz powinno być wykonywane zgodnie z tymi prawami i zasadami.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (34) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹ i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680² mają zastosowanie w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia.
- (35) Państwa członkowskie powinny ustanowić przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz powinny zapewnić ich wykonywanie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (36) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie zasad regulacyjnych i przepisów niezbędnych do poprawy nadzoru regulacyjnego, zwiększenie przejrzystości stawek opłat oraz ustanowienie w odniesieniu do transgranicznych usług doręczania paczek określonych zasad, które powinny sprzyjać konkurencji, z myślą o osiągnięciu ostatecznego celu, jakim jest usprawnienie transgranicznych usług doręczania paczek z punktu widzenia użytkowników, a co za tym idzie, także przyczynienie się do zwiększenia zaufania konsumentów do transgranicznego handlu elektronicznego, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki tych celów możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i cele

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się, w uzupełnieniu do przepisów dyrektywy 97/67/WE, przepisy szczegółowe mające na celu wspieranie usprawnienia transgranicznych usług doręczania paczek dotyczące:

- a) nadzoru regulacyjnego związanego z usługami doręczania paczek;
- b) przejrzystości stawek opłat i oceny stawek opłat za niektóre transgraniczne usługi doręczania paczek w celu zidentyfikowania stawek, które są nadmiernie wysokie;
- c) przekazywanych konsumentom przez przedsiębiorców informacji odnoszących się do transgranicznych usług doręczania paczek.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w art. 2 dyrektywy 97/67/WE oraz w art. 2 pkt 1, 2 i 5 dyrektywy 2011/83/UE. Ponadto, zastosowanie mają również następujące definicje:

- 1) „paczka” oznacza przesyłkę pocztową zawierającą towary, niezależnie od tego czy posiadają one wartość handlową, inną niż przesyłka z korespondencją, której waga nie przekracza 31,5 kg;

- 2) „usługi doręczania paczek” oznaczają usługi obejmujące przyjmowanie, sortowanie, przemieszczanie i doręczanie paczek;
- 3) „operator świadczący usługi doręczania paczek” oznacza przedsiębiorstwo świadczące co najmniej jedną z usług doręczania paczek, z wyłączeniem przedsiębiorstw prowadzących działalność tylko w jednym państwie członkowskim, które świadczą wyłącznie krajowe usługi doręczania paczek w ramach umowy sprzedaży i które w ramach tej umowy same dostarczają użytkownikowi towary będące przedmiotem tej umowy;
- 4) „podwykonawca” oznacza przedsiębiorstwo zajmujące się przyjmowaniem, sortowaniem, przemieszczaniem i doręczaniem paczek na rzecz operatora świadczącego usługi doręczania paczek.

Artykuł 3

Poziom harmonizacji

Wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu są wymogami minimalnymi i nie uniemożliwiają państwom członkowskim zachowania lub wprowadzenia dodatkowych koniecznych i proporcjonalnych środków w celu uzyskania lepszych transgranicznych usług doręczania paczek, pod warunkiem, że środki te są zgodne z prawem unijnym.

ROZDZIAŁ II

Nadzór regulacyjny

Artykuł 4

Przekazywanie informacji

1. Wszyscy operatorzy świadczący usługi doręczania paczek przekazują krajowemu organowi regulacyjnemu w państwie członkowskim, w którym prowadzą działalność, następujące informacje, chyba że krajowy organ regulacyjny zwrócił się już o nie i je otrzymał:
 - a) swoją nazwę, status prawny i formę prawną, numer wpisu do rejestru handlowego lub podobnego rejestru, numer identyfikacji podatkowej VAT, adres miejsca prowadzenia działalności oraz dane kontaktowe osoby wyznaczonej do kontaktów;
 - b) charakter i, o ile to możliwe, szczegółowy opis oferowanych usług doręczania paczek;
 - c) swoje ogólne warunki świadczenia usług doręczania paczek, w tym szczegółowy opis procedury składania skarg przez użytkowników i wszelkie potencjalne ograniczenia odpowiedzialności.

2. Operatorzy świadczący usługi doręczania paczek powiadamiają krajowy organ regulacyjny o wszelkich zmianach dotyczących informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni.

3. Do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego wszyscy operatorzy świadczący usługi doręczenia paczek przekazują krajowemu organowi regulacyjnemu w państwie członkowskim, w którym prowadzą działalność, następujące informacje, chyba że krajowy organ regulacyjny zwrócił się już o nie i je otrzymał:
- a) wielkość rocznego obrotu w ramach usług doręczenia paczek w poprzednim roku kalendarzowym w państwie członkowskim, w którym prowadzą oni działalność, w podziale na usługi doręczenia paczek krajowych oraz przychodzących i wychodzących paczek transgranicznych;
 - b) liczbę osób zatrudnionych przez nich w poprzednim roku kalendarzowym, uczestniczących w świadczeniu usług doręczenia paczek w państwie członkowskim, w którym prowadzą oni działalność, w tym w podziale ukazującym liczbę osób posiadających określony status zatrudnienia, a w szczególności osób zatrudnionych w pełnym wymiarze godzin, w niepełnym wymiarze godzin, pracowników tymczasowych i samozatrudnionych;
 - c) liczbę paczek obsłużonych w poprzednim roku kalendarzowym w państwie członkowskim, w którym prowadzą oni działalność, w podziale na paczki krajowe oraz przychodzące i wychodzące paczki transgraniczne;
 - d) nazwy podwykonawców, wraz z informacjami posiadanymi przez operatorów świadczących usługę doręczenia paczek na temat charakteru usług doręczenia paczek świadczonych przez tych podwykonawców;
 - e) w miarę dostępności wszelkie publicznie dostępne cenniki dotyczące usług doręczenia paczek obowiązujące w dniu 1 stycznia każdego roku kalendarzowego.

4. Do dnia ... [cztery miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający formularz do celów przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1 i 3. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12.
5. Krajowe organy regulacyjne mogą określić wymogi dotyczące informacji w uzupełnieniu do tych, o których mowa w ust. 1 i 3, pod warunkiem że są one niezbędne i proporcjonalne.
6. Ustępy 1–5 nie mają zastosowania do żadnego operatora świadczącego usługi doręczania paczek, który w poprzednim roku kalendarzowym zatrudniał średnio mniej niż 50 osób uczestniczących w świadczeniu usług doręczania paczek w państwie członkowskim, w którym ten operator prowadzi działalność, chyba że operator ten prowadzi działalność w więcej niż jednym państwie członkowskim. Krajowy organ regulacyjny może uwzględnić w wartości progowej wynoszącej 50 osób osoby pracujące dla podwykonawców operatora świadczącego usługi doręczania paczek.
7. Niezależnie od ust. 6 krajowe organy regulacyjne mogą zwracać się do wszystkich operatorów świadczących usługi doręczania paczek, którzy w poprzednim roku kalendarzowym zatrudniali średnio od 25 do 49 osób, o dostarczenie informacji na mocy ust. 1–5, gdy wymaga tego specyfika danego państwa członkowskiego i pod warunkiem, że jest to niezbędne i proporcjonalne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 5

Przejrzystość opłat za usługi transgraniczne

1. Wszyscy operatorzy świadczący transgraniczne usługi doręczania paczek, z wyjątkiem operatorów korzystających z wyłączeń na podstawie art. 4 ust. 6 i 7, przekazują krajowemu organowi regulacyjnemu państwa członkowskiego, w którym prowadzą działalność, obowiązujące w dniu 1 stycznia każdego roku kalendarzowego publiczne cenniki opłat za doręczenie pojedynczych przesyłek pocztowych niebędących przesyłkami z korespondencją należących do kategorii wymienionych w załączniku. Informacje te przekazuje się do dnia 31 stycznia każdego roku kalendarzowego.
2. Niezwłocznie, lecz nie później niż dnia 28 lutego każdego roku kalendarzowego, krajowe organy regulacyjne przekazują Komisji publiczne cenniki opłat uzyskane zgodnie z ust. 1. Komisja publikuje je na specjalnej stronie internetowej najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego i dokłada starań, aby strona ta miała charakter neutralny i niekomercyjny.

Artykuł 6

Ocena opłat za transgraniczną dostawę pojedynczej paczki

1. W oparciu o publiczne cenniki opłat uzyskane zgodnie z art. 5 krajowy organ regulacyjny wskazuje – w odniesieniu do każdej pojedynczej przesyłki pocztowej wymienionej w załączniku – opłaty za transgraniczne dostawy paczek stosowane przez operatora świadczącego usługi doręczania paczek pochodzącego z jego państwa członkowskiego, które podlegają obowiązkowi świadczenia usługi powszechnej i które krajowy organ regulacyjny obiektywnie uznaje za wymagające oceny.

2. Krajowy organ regulacyjny obiektywnie ocenia, zgodnie z zasadami określonymi w art. 12 dyrektywy 97/67/WE, transgraniczne stawki opłat, wskazane na podstawie ust. 1, aby wskazać stawki transgraniczne, które uznaje za nadmiernie wysokie. W ocenie tej krajowy organ regulacyjny uwzględni w szczególności następujące elementy:
- a) krajowe i inne odnośne stawki opłat za porównywalne usługi doręczania paczek w państwie członkowskim nadania i w państwie członkowskim przeznaczenia;
 - b) zastosowanie jednolitej stawki opłat do co najmniej dwóch państw członkowskich;
 - c) wielkość dwustronnych obrotów, szczególne koszty transportu lub obsługi, inne stosowne koszty i normy jakości usług;
 - d) możliwy wpływ obowiązujących transgranicznych stawek opłat na osoby fizyczne oraz małe i średnie przedsiębiorstwa korzystające z omawianych usług, w tym znajdujące się na oddalonych lub słabo zaludnionych obszarach, oraz na użytkowników indywidualnych będących osobami niepełnosprawnymi lub osobami o ograniczonej sprawności ruchowej, w miarę możliwości bez niepotrzebnego obciążania ich.
3. Oprócz elementów, o których mowa w ust. 2, krajowy organ regulacyjny może, gdy uzna to za konieczne, w szczególności wziąć również pod uwagę następujące kryteria:
- a) czy na mocy przepisów krajowych stawki opłat podlegają szczególnej regulacji cen;
 - b) nadużywanie dominującej pozycji na rynku stwierdzone zgodnie z odnośnymi obowiązującymi przepisami.

4. Komisja określa wytyczne dotyczące metodyki, którą należy stosować w odniesieniu do kryteriów wymienionych w ust. 2 i 3.
5. Do celów oceny, o której mowa w ust. 2, krajowy organ regulacyjny – jeżeli uzna to za niezbędne – żąda wszelkich istotnych dalszych dowodów w odniesieniu do stawek opłat, które są konieczne do przeprowadzenia oceny.
6. Dowody, o których mowa w ust. 5 przedstawia się krajowemu organowi regulacyjnemu w terminie miesiąca od otrzymania wniosku wraz z uzasadnieniem stawek opłat podlegających ocenie.
7. Krajowy organ regulacyjny przedkłada Komisji swoją ocenę do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego. Ponadto krajowy organ regulacyjny przedstawia Komisji nieopatrzoną klauzulą poufności wersję tej oceny.
8. Komisja niezwłocznie publikuje nieopatrzoną klauzulą poufności wersję oceny przekazanej przez krajowe organy regulacyjne, a w każdym razie w ciągu miesiąca od jej otrzymania.

Artykuł 7

Informacje przekazywane konsumentom

W przypadku umów objętych zakresem stosowania dyrektywy 2011/83/UE wszyscy przedsiębiorcy zawierający z konsumentami umowy sprzedaży, które obejmują wysyłkę paczek transgranicznych, udostępniają – tam gdzie to możliwe i stosowne – przed zawarciem umowy informacje o opcjach dostawy zagranicznej w odniesieniu do konkretnej umowy sprzedaży i opłatach, jakie mają zostać poniesione przez konsumenta z tytułu transgranicznego doręczenia paczki, a także, w stosownych przypadkach, o stosowanych procedurach rozpatrywania skarg.

ROZDZIAŁ III

Postanowienia końcowe

Artykuł 8

Sankcje

1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach swojego prawa przyjętych na mocy ust. 1 do dnia ... [18 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia], a także powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach, które ich dotyczą.

Artykuł 9

Poufność

Wszelkie poufne informacje handlowe przekazywane krajowym organom regulacyjnym lub Komisji na mocy niniejszego rozporządzenia traktuje się w sposób ściśle poufny zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa krajowego i unijnego.

Artykuł 10

Stosowanie

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, stosuje się je z zastrzeżeniem prawa krajowego i unijnego, odnośnych procedur udzielania zezwoleń mających zastosowanie do operatorów świadczących usługi doręczania paczek, przepisów socjalnych i przepisów prawa pracy oraz wymogów odnoszących się do przekazywania informacji krajowym organom regulacyjnym.

Artykuł 11

Przegląd

Do dnia ... [dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia], a następnie co trzy lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie z oceny stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia, w razie konieczności wraz z wnioskiem ustawodawczym dotyczącym jego przeglądu. Wszystkie odnośne zainteresowane strony powinny być zaangażowane w sporządzenie tego sprawozdania oraz informowane o nim z wyprzedzeniem.

Komisja ocenia przynajmniej następujące kwestie:

- a) wkład niniejszego rozporządzenia w poprawę transgranicznych usług doręczania paczek, w tym w ich przystępność cenową dla MŚP i osób fizycznych, zwłaszcza na oddalonych i słabo zaludnionych obszarach, a także poprawę przejrzystości stawek opłat transgranicznych;
- b) wpływ niniejszego rozporządzenia na skalę transgranicznego doręczania paczek i handel elektroniczny, w tym dane dotyczące opłat za doręczanie;
- c) zakres, w jakim krajowe organy regulacyjne miały trudności ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia, w tym analiza ilościowa skutków administracyjnych;
- d) postępy, jakie poczyniono w zakresie innych inicjatyw na rzecz stworzenia jednolitego rynku usług doręczania paczek, w szczególności postępy w dziedzinie ochrony konsumentów i rozwoju norm.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. dyrektywy pocztowej ustanowiony na mocy art. 21 dyrektywy 97/67/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 13
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], z wyjątkiem art. 8, który stosuje się od dnia ... [18 miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Pojedyncze przesyłki pocztowe, których stawki ustalone przez operatorów świadczących usługi doręczania paczek, objęte są środkami dotyczącymi przejrzystości cen i podlegają ocenie zgodnie z przepisami art. 5 i 6:

- a) standardowa przesyłka listowa o masie 500 g (krajowa i wewnątrzunijna);
- b) standardowa przesyłka listowa o masie 1 kg (krajowa i wewnątrzunijna);
- c) standardowa przesyłka listowa o masie 2 kg (krajowa i wewnątrzunijna);
- d) przesyłka listowa polecona o masie 500 g (krajowa i wewnątrzunijna);
- e) przesyłka listowa polecona o masie 1 kg (krajowa i wewnątrzunijna);
- f) przesyłka listowa polecona o masie 2 kg (krajowa i wewnątrzunijna);
- g) przesyłka listowa o masie 500 g z opcją śledzenia (krajowa i wewnątrzunijna);
- h) przesyłka listowa o masie 1 kg z opcją śledzenia (krajowa i wewnątrzunijna);
- i) przesyłka listowa o masie 2 kg z opcją śledzenia (krajowa i wewnątrzunijna);
- j) paczka standardowa o masie 1 kg (krajowa i wewnątrzunijna);
- k) paczka standardowa o masie 2 kg (krajowa i wewnątrzunijna);
- l) paczka standardowa o masie 5 kg (krajowa i wewnątrzunijna);
- m) paczka o masie 1 kg z opcją śledzenia (krajowa i wewnątrzunijna);

- n) paczka o masie 2 kg z opcją śledzenia (krajowa i wewnątrzunijna);
- o) paczka o masie 5 kg z opcją śledzenia (krajowa i wewnątrzunijna).

Przesyłki pocztowe wymienione w lit. a)–o) spełniają następujące kryteria:

- a) minimalne i maksymalne wymiary przesyłek pocztowych wymienionych w lit. a)–i) (przesyłek listowych) są zgodne z następującą zasadą:
długość, szerokość i grubość łącznie: 900 mm, największy wymiar nie przekracza 600 mm, przy czym najmniejszy wymiar musi być większy niż 20 mm;
- b) wymiary paczek wymienionych w lit. j)–o) nie mogą być mniejsze od wymiarów przesyłek wymienionych w lit. a)–i).

Kwestie, które należy wziąć pod uwagę przy przekazywaniu informacji na temat opłat w odniesieniu do lit. a)–o):

- (*) Stawki opłat odpowiadające przesyłkom pocztowym odnoszą się do pojedynczej przesyłki i nie mogą obejmować żadnych specjalnych zniżek na podstawie ilości przesyłek ani innego specjalnego traktowania.
- (**) Wysokość stawek opłat przekazuje się krajowym organom regulacyjnym bez podatku VAT.
- (***) Operatorzy, którzy oferują więcej niż jedną przesyłkę pocztową spełniającą powyższe kryteria, powinni podawać najniższą stawkę.
- (****) Powyższe stawki dotyczą przesyłek pocztowych doręczanych do domu lub lokalu adresata w państwie członkowskim przeznaczenia lub do innego lokalu wskazanego przez adresata, jeżeli stawka taka obejmuje tę opcję bez dodatkowej opłaty.